

Change in injecting behaviour among people treated for hepatitis C virus: the role of intimate partnerships.

Amy Malaguti^{a,b,c,d}, Fabio Sania^a, Brian P. Stephense^e, Farsana Ahmad^e, Pat Dugard^a, John F. Dillond^{d,e}, on behalf of the ERADICATE-C Study Group

^a School of Social Sciences (Psychology), University of Dundee, Dundee, United Kingdom.

^b Adult Psychological Therapies Service, NHS Tayside, 15 Dudhope Terrace, Dundee, United Kingdom.

^c Sexual Health and Blood Borne Virus Managed Care Network, Public Health Directory, NHS Tayside, Kings Cross Hospital, Dundee, United Kingdom.

^d School of Medicine, University of Dundee, Dundee, United Kingdom.

^e Department of Gastroenterology, NHS Tayside, Ninewells Hospital, Dundee, United Kingdom.

Περίληψη

Η συμπεριφορά των χρηστών ενδοφλέβιων ναρκωτικών (XEN) όσο αφορά τον τρόπο έγχυσης των ουσιών είναι ο σημαντικότερος παράγοντας μετάδοσης της HCV λοίμωξης. Ψυχολογικοί παράγοντες, η σχέση και η συγκατοίκηση με άτομα που κάνουν χρήση αυξάνουν τον κίνδυνο της επικίνδυνης συμπεριφοράς. Η μελέτη αυτή έχει σκοπό να διερευνήσει αλλαγές στη συμπεριφορά των χρηστών κατά τη διάρκεια της αντιικής αγωγής και τους ψυχολογικούς παράγοντες που

επηρεάζουν αυτή τη συμπεριφορά. Η ERADICATE-C είναι μία μονοκεντρική κλινική μελέτη που διερευνά την αποτελεσματικότητα της θεραπείας για την ηπατίτιδα C στους ΧΕΝ την περίοδο 2012-2017. Συνολικά 94 ασθενείς ολοκλήρωσαν 24 εβδομάδες θεραπεία με πεγκυλιωμένη ιντερφερόνη και ριμπαβιρίνη. Αντίστοιχες μετρήσεις κοινωνικών και “συμπεριφερσιολογικών” δεικτών εκτιμήθηκαν σε διαφορετικά χρονικά σημεία κατά τη διάρκεια της αντιικής αγωγής. Δεδομένα από 84 ασθενείς αναλύθηκαν αναδρομικά σχετικά με τις αλλαγές συμπεριφοράς στη διάρκεια της θεραπείας. Η συχνότητα της χρήσης μειώθηκε σημαντικά μεταξύ της πρώτης εβδομάδος (baseline) και της 26ης εβδομάδος (εκτιμήσεις ανά 4 εβδομάδες). Η μη συμμετοχή σε προγράμματα θεραπειών υποκατάστασης (opiate substitution therapy, OST), καθώς και η ύπαρξη συντρόφου, ο οποίος είναι επίσης χρήστης ουσιών και λαμβάνει θεραπεία για την ηπατίτιδα C σχετίζονται σημαντικά με τη μείωση της συχνότητας χρήσης ενδοφλέβιων ουσιών ($\chi^2 (1) = 10.412, p = .001$) και ($Z = -2.312, p = .021$) αντίστοιχα. Συμπερασματικά, η θεραπεία δύσκολων πληθυσμών για την ηπατίτιδα C είναι όχι μόνο εφικτή, αλλά έχει και θετικά οφέλη για την υγεία των ασθενών ανεξάρτητα από την εκρίζωση του ιού. Συνεπώς η ταυτόχρονη θεραπεία για την ηπατίτιδα C σε συντρόφους που κάνουν χρήση ενδοφλέβιων ναρκωτικών ουσιών βελτιώνει την επικίνδυνη συμπεριφορά.

Συζήτηση – σχόλια:

Με την έλευση της νέας από του στόματος θεραπείας της HCV λοίμωξης με τα Direct Acting Antivirals (DAAs), τα κίνητρα που σχετίζονται με τη συντροφικότητα και η κοινωνική αντιμετώπιση για τους ΧΕΝ μπορεί να γίνουν λιγότερο

απαραίτητα και εμφανή. Λιγότερες ανεπιθύμητες ενέργειες, σημαντικά μικρότεροι χρόνοι θεραπείας και ευκολία θεραπείας (από του στόματος) καθιστούν λιγότερο απαραίτητη την ανάπτυξη της κοινωνικής προσέγγισης. Επίσης, ενδέχεται να επηρεαστεί η ποιότητα της θεραπευτικής σχέσης που έχει καθιερωθεί μεταξύ των ΧΕΝ και του παρόχου υγειονομικής περίθαλψης. Για άλλη μια φορά, αυτό μπορεί να επηρεάσει την αλλαγή της επικίνδυνης συμπεριφοράς που παρατηρείται στη διάρκεια της θεραπείας. Περισσότερες μελέτες που αφορούν παρόμοιους πληθυσμούς ΧΕΝ υπό θεραπεία με DAAs χρειάζονται προκειμένου να γενικεύσουμε τα παραπάνω συμπεράσματα αλλαγής συμπεριφοράς των ΧΕΝ υπό τη σύγχρονη θεραπεία εκρίζωσης της ΗCV λοίμωξης.

Χαρίκλεια Κρανιδιώτη

Παθολόγος,

Επιμελήτρια Β΄,

Β΄ Πανεπιστημιακή Παθολογική Κλινική,

Γ.Ν.Α. Ιπποκράτειο